

Jest tudíž stížnost, pokud nařiká rozhodnutí min. obch. ze 13. dubna 1929, ve všech bodech bezdůvodná. Obstojí-li však toto rozhodnutí, musí obstát i rozhodnutí o útratách sporu ze 7. května 1929, když st-lka opírá svoji stížnost, pokud brojí proti němu, jen o předpoklad, že shora uvedené rozhodnutí ve věci samé jest nezákonné.

Č. 9750.

Řízení správní: Zákonitost rozhodnutí úřadu správního po stránce formální jest posuzovati podle norem upravujících řízení správní, platných v době doručení onoho rozhodnutí.

(Nález ze dne 14. března 1932 č. 7675/30.)

Věc: Václav P. v Praze proti ministerstvu obchodu o instanční pořad a proti zemskému úřadu v Praze o koncesi hostinskou a výčepnickou.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem magistrátu hlavního města Prahy z 26. července 1928 byla st-li udělena koncese hostinská a výčepnická pro novostavbu Lidového domu projektovanou na parc. č. kat. ...

K odvolání měšťanského společenstva hostinských a výčepníků v Praze zrušila býv. zsp v Praze rozhodnutím z 22. listopadu 1928 výměr první stolice a odepřela st-li žádanou koncesi. Nař. rozhodnutím z 26. října 1929 zrušilo min. obch. z podnětu dalšího odvolání st-lova na základě ustanovení § 146 odst. 4 živn. ř. a § 81 vl. nař. čís. 8/28 v odpor vzatý výnos zsp-é, pokud v něm bylo st-li dáno poučení, že má právo odvolati se k min. obch. a nařídilo zemskému úřadu, aby vydal a st-li doručil nové rozhodnutí s poučením, že rozhodnutí to jest konečné. Min. odůvodnilo své rozhodnutí tím, že výnos zsp-é byl st-li doručen dne 29. srpna 1929, tedy po dni, kdy nabyl účinnosti zák. č. 125/27, takže není podle jeho článku 8 odst. 2 a 4 další opravný prostředek přípustný.

Následkem toho rozhodl zemský úřad v Praze nař. výnosem ze 7. listopadu 1929, jenž je stížností rovněž v odpor brán, znovu o odvolání měšťanského společenstva hostinských v Praze, zrušil shora uvedený výměr první stolice a odepřel st-li žádanou koncesi pro nedostatek místní potřeby. Rozhodnutí toto bylo podle čl. 8 zák. č. 125/27 prohlášeno za konečné.

Proti rozhodnutí min. obch. namítá stížnost, že tento úřad nevzal v úvahu, že se rozhodnutí zsp-é stalo dne 22. listopadu 1928, tedy předem, kdy cit. zákon a vl. nař. čís. 8/28 nabyly účinnosti. V takových případech dlužno podle tvrzení stížnosti řídit se ustanovením čl. 8 odst. 4 zák. č. 125/27, kdež je předepsáno, že o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným před dnem, kdy tento zákon nabyl účinnosti, pokud jsou přípustny podle předpisů dosud platných, dlužno rozhodnouti i tehdy, když podle tohoto zákona opravný prostředek již přípustný nebyl.

Podle všeobecných zásad řízení správního je rozhodnutí úřadu, které obsahem svým působí na práva strany, vydáno, pokud ve správních před-

pisech není ustanoveno jinak, teprve doručení písemného jeho vyhotovení a nikoli již dnem, kterým je datováno, neboť doručení jest součástí aktu správního. Tato zásada byla pojata do § 72 odst. 2 vl. nař. č. 8/28. Zákonnost rozhodnutí úřadu správního po stránce formální jest posuzovati podle norem upravujících řízení správní, které platily v době jeho vydání, t. j. v den jeho doručení. S touto zásadou je ve shodě i ustanovení § 133 vl. nař. č. 8/28, jehož se stížnost dovolává. Podle něho o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným před 1. červencem 1928, kdy měl nabýti v celém území republiky účinnosti zákon č. 125/27, jejíž počátek byl však v zemi České a Moravsko-slezské odsunut zákonem č. 98/28 ke dni 1. prosince 1928, dlužno rozhodnouti, pokud jsou opravné prostředky přípustny, podle předpisů dosud platných i tehdy, když by podle čl. 8 cit. zák. nebo podle tohoto nařízení opravný prostředek již přípustný nebyl.

Rozhodnutí býv. zsp-é z 22. listopadu 1928 bylo st-li doručeno dne 29. srpna 1929. V té době platil zák. č. 125/27, podle jehož čl. 8 odst. 2 z rozhodnutí zemského úřadu jako odvolacího není další odvolání přípustno. Za platnosti tohoto zákona nebylo min. obch. kompetentní, aby rozhodovalo o opravném prostředku proti rozhodnutí zemského úřadu jako odvolacího. Ježto však toto rozhodnutí obsahovalo poučení o opravných prostředcích, které v den doručení nebylo správné, bylo rozhodnutí to ztíženo podstatnou vadou řízení, neboť odporuje zásadám řízení správního, když úřad nesprávným poučením uvádí stranu v omyl a tím zhoršuje její procesní posici. K této podstatné vadě má však odvolací instance přihlídnouti z povinnosti úřední. To také min. obch. učinilo, když zrušilo rozhodnutí opatřené nesprávným poučením a nařídilo, aby bylo straně doručeno nové rozhodnutí opatřené správným poučením o opravných prostředcích.

Je tedy stížnost, pokud směřuje proti cit. rozhodnutí min. obch., bezdůvodna.

Rozhodnutím zem. úřadu ze 7. listopadu 1929 byla v pořadí instančním zamítnuta žádost st-lova za udělení koncese hostinské a výčepnické pro nedostatek místní potřeby. Že takovýto nedostatek je sám o sobě dostatečným důvodem pro odepření koncese podle § 16 živn. ř., jest se zřetelem k ustanovení § 18 tohoto zákona zcela nepochybně a stížnost to ani nepopírá. — — —

Č. 9751.

Školství: * »Veškerými přímými daněmi s přírážkami státními, na ně k placení připadajícími,« podle nichž je ve smyslu § 11 zák. z 11. září 1880 č. 85 z. z. čes. rozvrhnouti schodek školního rozpočtu na příškolené obce, sluší rozuměti daně, které v rozpočtovém roce pravděpodobně k placení připadnou; při tom lze k poslední známému daňovému předpisu přihlížeti toliko jako k pomůcce.

(Nález ze dne 15. března 1932 č. 533.)

Věc: Obec B. proti ministerstvu školství a národní osvěty o školní rozpočet na rok 1926.